

затънтенитъ села на Дели-Ормана и широка Добруджа и съ помощта на тази мрежа за всѣка намерена старина бива своевременно узнавано и се взематъ винаги мѣрки за прибирането ѝ. Благодарение на Хермина и неговия братъ Карлъ Шкорпилъ, въ археологично отношение варненски окръгъ е организиранъ като никой другъ въ България. Тукъ винаги съ най-голѣма последователностъ се държи за закона за старинитъ и затова намереното пропада сравнително много рядко въ ржцетъ на разни прекупчици и др. лица, които нѣматъ нищо общо съ археологията, освенъ желанието имъ да спечелятъ нѣщо за смѣтка на Музеитъ и на държавата.

За да поддържа връзки съ дописнитъ членове, покойниятъ не жалеше своето време. Съ голѣма готовностъ той отговаряше на всѣко писмо (такива писма той и братъ му получаваха отъ цѣла България!) откъдето и да идваше и каквото и да се питаше. Херминъ осветляваше по география, по въпроси отъ естествена история, по археология и история и съ това свое внимание и грижи, още повече привързваше хората къмъ идеята на която той служеше.

Освенъ многобройнитъ сказки, които държеше покойния, голѣма агитациона роль за Варненския музей изиграватъ отчетитъ и известията на Варненското археол. д-во, на които душата е пакъ той. Всички отчети — единадесетъ, написва самъ Херминъ, а известията — седемъ, съ съдействие главно на брата си.

Отчетитъ на варненското д-во — тѣ сж първитъ археологически отчети въ България, не сж сухо изложение на дейността на д-вото. Тѣ сж повече сборници съ материали за гр. Варна. Тѣ съдържатъ сведения отъ всѣкакъвъ характеръ: история, археология, география, етнография, ботаника и геология, и представляватъ ценно помагало за бждеция историкъ на гр. Варна. Написани на увлекателенъ, картиненъ и крайно ясенъ езикъ, съ каквото се отличавахе покойния, отчетитъ се четатъ съ голѣма наслада отъ всички. Всѣка година читающия свѣтъ въ нашия край ги очакваше съ нетърпение. Тѣ сж въ истински смисълъ популярно четиво съ наученъ характеръ, каквито въ нашата литература се срещатъ много малко.

Въ резултатъ на тази усилена дейностъ, музейнитъ сбирки постоянно растатъ и Варненскиятъ Музей спечелва авторитетъ на най-голѣмъ наученъ институтъ въ източна България.

Освенъ въ многобройнитъ придобивки Херминъ свърза името си и съ две най-важни ценности въ Варненския Музей — печата на царъ Борисъ Михаила и прочутата находка на златния реликвиаръ на Джанаверъ тепе, които сж ореола на неговата дейностъ. На всички Ви е известно съ каква любовъ и поетично вдъхновение покойниятъ описваше реликвиара и неговото откритие. Нему не омръзваше никога да разправя за тази находка и всѣки пжтъ при обясненията преживѣваше първия вѣзторгъ и очудване, съ които успѣваше да зарази и слуша-